

Var jag går i skogar, berg och dalar

Sv. psalm 251

Musik: ur Ahnfelts sånger 1868

Duett

Arr. Anneli Druve

Text: Rosenius/R. Holte

Var jag går i sko - gar, berg och da - lar, föl - jer
vi på fär - den kan be - hö - va, allt för -
du, Upp - stånd - ne kan mig fräl - sa, en - dast

4
mig en vän, jag hör hans röst. Han o - syn - lig är, men till mig
e - vigt har jag i min vän. allt som här mitt hjär - ta kan be -
4 du är med mig var jag går. Di - na sår är lä - ke - dom och

7
ta - lar, ta - lar stun - dom var - ning, stun - dom tröst. Han, min
drö - va kän - ner han och trös - tar mig i - gen. När långt
7 häl - sa. Fäst min tro vid dig, att hem jag när. Ge - nom

10

Her - de, gick för mig i dö - den, men han le - ver - i all e - vig -
 bor - ta tycks mig vän - nen kä - ra, jag då minns hans ord: En li - ten
 liv och död du, Her - re, led mig. Låt mig upp - stå, klädd i ren-hets

10

13

het. Si - na får han föl - jer vår - dar fö - der med o -
 tid, sen en tid i - gen och jag är nä - ra, då blir
 skrud, frälst och sa - lig ro - pa när jag ser dig: O min

13

16

säg - lig tro - fast - het. Si - na får han föl - jer, vår - dar,
 å - ter fröjd och frid. Sen en tid i - gen och jag är
 Her - re och min Gud! Frälst och

16

19

fö - der med o - säg - lig tro - fast - het. _____ Allt vad
 nä - ra, då blir å - ter fröjd och frid. _____ En dast

19

22

sa - lig ro - pa när jag ser dig: O min Her - re och min _ Gud!

22